

спода нашего, и което намѣрило добръ при-
емъ въ Германіѣ.

Въ това врѣме Реформація-та была на-
ближила; и интересно е да си припомнимъ
даже само имена-та на онѣзи четъ младе-
жы, които чакали въ Трептовъ приближающе-
то велико прѣобразование. Посрѣдъ тѣхъ, и
бесспорно най-здравый-тъ и най-даровитый-тъ
отъ всички тѣхъ, е управитель-тъ на Гым-
назіѣ-тѣ, който съ снажно-то си тѣлосложе-
ніе ся виждалъ като да былъ даренъ за во-
дачь, даже и въ еднѣ духовнѣ борбѣ. До
него, другарь-тъ му въ учебнѣ-тѣ и духов-
нѣ-тѣ му работѣ, е учитель-тъ Андрей
Кнопке, който по-послѣ станѣлъ води-
тель на прѣобразователно-то дѣло въ Ригѣ,
и на когото нѣкои отъ пѣсни-тѣ — израже-
ніе на набожный-тъ и поетический-тъ му духъ
— и до сега още ся пѣють въ Германіѣ.
До тѣзи двама-та сѣ Оттонъ Слутовъ, діа-
конъ-тъ, и Иванъ Куреке; и градъ Щрал-
зундъ трѣбва добръ да помни другъ единъ
отъ тѣзи дружинѣ прѣобразователи, Хри-
стіанъ Кетелходтъ, понеже той е былъ въ
този градъ единъ отъ най-ранны-тѣ апосто-
лы на възобновено-то евангеліе. На всички-
тѣ тѣзи людіе Игуменъ Болдуанъ помагалъ,
и давалъ имъ защитѣ-тѣ си; и, когато бърже-